

अलं महीपाल तव अमेण प्रयुक्तमप्यस्त्रमितो सर्गः २
वृथा स्यात् । न पादपोन्मूलनशक्ति रंहः शिलोच्चये
मूर्च्छति मारुतस्य ॥ ३४ ॥ कैलासगौरं वृषमारुरुक्षोः
पादार्पणानुग्रहपूतपृष्ठं । अवेहि मां किङ्करमष्ट
मूर्त्तेः कुम्भोदरं नाम निकुम्भतुल्यं ॥ ३५ ॥ अमुं पुरः
पश्यसि देवदारुं पुत्रीकृतोऽसौ वृषभध्वजेन ।
यो हेमकुम्भस्तननिःसृतानां स्कन्दस्य मातुः पयसा
रसज्ञः ॥ ३६ ॥

अलमिति । हे राजन् तव अमेण अलं यतः प्रेरितमप्यस्त्रं
इतः मत्सकाशात् वृथा भवति वायोः रंहः वेगः पर्वते न प्रस
रति किं वेगः पादपानां वृक्षाणां उत्पाटने शक्तिमान् ॥ ३४ ॥
कैलासेति । अष्टमूर्त्तेः महादेवस्य कुम्भोदरनामानं किङ्करं मां
तं जानीहि किं मां वृषं आरोढुं इच्छाः शिवस्य पादयोरर्पण
स्यानुग्रहेण पवित्रः पृष्ठभागो यस्य स तं किं वृषं कैलासवत्
गौरवर्णं पुं किं निकुम्भेन तुल्यं निकुम्भो महादेवस्य भक्त
विशेषः ॥ ३५ ॥ अमुमिति । अग्रे त्वं अमुं देवदारुं पश्यसि योऽसौ
वृक्षः महादेवेन पुत्रीकृतः किं वृक्षः कार्तिकेयस्य मातुः
क्षीराणां रसस्य ज्ञाता किं क्षीराणां सुवर्णस्य कुम्भवत् यः
स्तनस्तस्मान्निर्गतानां ॥ ३६ ॥